

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת כי תשא תשע"ג תהא שנת גאלת עולמים.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

ניצוצות מפורים תשע"ג.

אָרו"ר הַמָּן אוֹתוֹת ה"ר מְרו"ן.

מוֹבָא בשו"ע (אר"ח תכה) שְׁתַּמִּיד יְחוּל ל"ג בְּעֶמֶר בְּיוֹם שְׂיִחוּל פּוּרִים. וּבְאַרְנוּ בְּמֵאֵמֶר 'עוֹלָם הַשְּׁמִינִי' שֶׁל"ג בְּעֶמֶר מְגִלָּה אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ בְּפּוּרִים שְׁנַכְנַס וְיָצָא סוּד לְגִלוּת אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְזוֹכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵאַהֲבָה. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'לְקוּטֵי הַלְכוּת' (ראש חודש ג) ל"ג בְּעֶמֶר הַיּוֹם הַשְּׁגִית הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַסְּפִירָה כִּי הוּא יוֹם הַלּוּלָא רַבָּא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאֵי שְׁהַשִּׁיג אַז מַה שְׁהַשִּׁיג. וְעַל כֵּן הוּא חָל בְּיוֹם שְׁחַל פּוּרִים, וְזֶה ל"ג בְּעֶמֶר בְּחִינַת "גַּל עֵינֵי וְאַבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ". וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'לְקוּטֵי לֵוִי יִצְחָק' שֶׁגֵּאלַת פּוּרִים הִיְתָה בַּהּ הַהֲמַתְקָה שֶׁל הַג"ל שֶׁל ל"ג בְּעֶמֶר, לְכֵן אֶסְתֵּר נִכְנְסָה לְאַחֲשׁוּרוּשׁ לְאַחַר ל"ג יָמִים שְׁלֵא נִקְרָאָה אֵלָיו. כְּמוֹ שְׁכָתוּב (אסתר ד, יא) "וְאַנִּי לֹא נִקְרָאתִי לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם, וְגו', וְצוּמוֹ עָלַי וְאֵל תֹּאכְלוּ וְאֵל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה יוֹם גַּם אֲנִי וְנִעְרַתִּי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ". וְכֵן מְגִלָּה אוֹתוֹת ג"ל מ"ה, מ"ה כְּמִנְיֵן אוֹתוֹת לַה"י שֶׁל שֵׁם אֱלֹהִים, שְׁמַתְחַלֵּף וְנִמְתַּק בְּאוֹתוֹת ג"ל. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שְׁאָרו"ר הַמָּן אוֹתוֹת ה"ר מְרו"ן, וְהָאוֹת א' שֶׁנִּשְׁאַרָה מִרְמֻזַּת עַל הַכּוֹלָל. וּמוֹנַח כָּאֵן רְמֵז גְּדוּל שְׁלֵא נִזְכָּה לְגֵאלָה, וְלֵארוֹר הַמָּן בְּאַמֶּת, בְּלִי לַמּוֹד חֲכַמַת הָאַמֶּת.

נְרָאָה דְּכַשֵּׁם שְׂרוּאִים בְּפּוּרִים שְׁזָכוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵאַהֲבָה עִם תַּעֲנוּג, בְּזִכּוֹת הֵינֵן שְׁמִגְלָה אֶת הַסּוּד בְּתוֹךְ הַפְּשֻׁט, כֵּן בְּל"ג בְּעֶמֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת פּוּרִים זוֹכִים לְתַעֲנוּג בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה בְּזִכּוֹת הַסּוּד. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'שְׁבִילֵי פְּנִיחָס' שֶׁל"ג בְּעוֹמֵר נִרְמָז בְּמִגְלַת אֶסְתֵּר. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' מִתְתִּיָּהוּ גְּלִזְרֶסוֹן שְׁלִיט"א שֶׁל"ג בְּעוֹמֵר עִם הַמְּלִים בְּגִימְטְרִיא שְׁמַחָה. שֶׁהוּא יוֹם שְׁמַחָה כְּמוֹ יוֹם הַפּוּרִים. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ד' לֵב שְׁלִיט"א שֶׁשְׁמַחָה בְּגִימְטְרִיא לְמַטְעַם מֵאֵילָנָא דְחַיִּי. וְכֵן פּוּרִים בְּגִימְטְרִיא הַכְּתוּב "וְהִיָּה בְּעֶבֶר כְּבִדִּי".

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'צִיּוֹן וְעִרְיָה' מֵהַרְה"ג ר' מִשֵּׁה וְוַאֲלֶפְסוֹן שְׁלִיט"א, (ע' קמג) שְׁפּוּרִים ל"ג בְּעֶמֶר בְּגִימְטְרִיא שְׁעַר הַנּוֹף. נְרָאָה לְבָאָר עַל פִּי מַה שְׁמוֹבָא בְּפָרִי עֵץ חַיִּים לְהַאֲרִיז"ל (פּוּרִים ע' תַּעֲב) שֶׁהֵמֶן שֶׁהִיָּה בְּבְחִינַת אוֹת ו' הַפִּיל פּוּר לְהַתְחַבֵּר דְּרַכּוֹ לְבְּחִינַת אֵמָה הַמְּסַמְלֶת אֶת שְׁעַר הַנּוֹף כְּדִי לְהַלְחֵם בְּמִרְדְּכִי. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ 'יִלְקוּט אֶסְתֵּר תַּתְרַנּוּ' שֶׁהֵמֶן לְקַח עֵץ מִתְּבַת נַח, גְּבִיָּה חֲמֻשִׁים אֵמָה כְּדִי לְתַלּוֹת עָלָיו אֶת מִרְדְּכִי, וְרוּאִים שֶׁהֵמֶן רָצָה לְהַתְחַבֵּר לְשַׁעַר הַנּוֹף כְּדִי לְהַלְחֵם בְּמִרְדְּכִי. וּבְפָרְקֵי דְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר' (מט) מוֹבָא שֶׁהַעֵץ שֶׁל הֵמֶן הִיָּה מִקְדָּשׁ הַקְּדוּשִׁים. וּבְאַרְנוּ שֶׁקְדָּשׁ הַקְּדוּשִׁים הוּא בְּחִינַת שְׁעַר הַנּוֹף. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר (תִּיקוּנִים נח) שְׁמַקְשֵׁר בֵּין הַעֵץ גְּבִיָּה חֲמֻשִׁים אֵמָה לְשַׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁהוּצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ממצרים. דהמן ידע שהכח של ישראל הוא מהנ', ונסה גם לקבל כח משם. לכן לקח עץ גבה נ', מתבת נח ששם היה חבור לנ', כדי להלחם בצד הקדשה שקשור לנ'. וכדבארנו במאמר 'שרביט הזהב' שהמן נסה להלחם בשיטות של קדשה נגד מרדכי. וזה לא עזר לו דהחוט שמתחבר לנ', יש רק לישראל. כדבארנו במאמר 'דגים מספר שבע' ששער הנ' שנקרא יובל נקרא בכתוב (יחזקאל מו, יז) **"שנת הדרור"**. ודרור בגימטריא קדוש, ובגימטריא קשט שפרושו אמת. דיובל הוא בחינת קדוש, בלי אחיזה לסטרא אחרא. לכן עץ זה שמתחבר לנ', פעל לטובת ישראל והתוצאה הייתה שתלו את המן על עץ זה. וכן הכתוב (אסתר ה, יד) **"יעשו עץ גבה חמשים"** ס"ת מצנ"ה, דהמן נסה להלחם בשיטות של קדשה שהן בבחינת מצנה.

וכן מובא בספר 'אמונת עתיך' (תשנ"ב ע' כז) שהמן שקל עשרת אלפים כפר כסף שהם חמשים שקלים עבור כל אחד מששים רבוא ישראל, כדי להתקשר לשער הנ'. ולכן מצינו בגמרא (מגילה טו.) שהמן אמר **אתא מלי קומצי קמחא דידכו, ודחי עשרה אלפי כפרי כספא דידי**. דמצות עמר שסופרים תשעה וארבעים יום, מקשרת לשער החמשים של חג השבועות, והיא נצחה את המן. ועוד מובא שם (תשנ"ז ע' רצט) **שעץ חמשים אמה בגימטריא שער נ'.** וג' פעמים פורים בגימטריא כא' פעמים יובל, כמנן הפעמים שמזכר יובל בתורה.

מצינו ב'מדרש פליאה' (אות קכה) **"אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן"**, עד היכן גדלו אמר ר' יעקב עד עץ גבה חמשים אמה. ומבאר לדברינו דהמן יש לו כח עד לשער החמשים, ולא מעבר לזה. וכן מובא מהרב אורי יונגרייז שליט"א, שהמן בגימטריא מט' אמה דהמן יש לו אחיזה עד לשער המט' ולא מעבר לזה.

כתוב (תהילים מא, יד) **"ברוך הוי"ה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן"**. ומצינו בזהר (ויצא קנח): **ש"מן העולם ועד העולם"** מרמז על הבינה והמלכות, נראה דלכן הלשון **"מהעולם ועד העולם אמן ואמן"**, לרמז שקצה העולם [מלשון העלם] נמשך משער הנ' של הבינה, שהיא בבחינת אמן המרמז על אמונה, והוא נמשך עד לארץ הגשמית שהיא המלכות המסמלת את הבינה. לכן **מן העולם ועד העולם**, הינו מקצה העולם עד קצהו, הוא מתחבר לאמן ואמן, ולכן כתוב **"וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן"**. דבזמן שקבוד ה' ימלא את כל הארץ, מהארץ העליונה עד לתחתונה, אז נזכה לאמן ואמן בבחינת האמונה שלמעלה ושלמטה. על פי זה נראה לבאר את הכתוב (אסתר ב, ז) **"ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דוד וגו'"**. דבארנו במאמר 'עולם השמיני' ששער הנ' הוא בבחינת דודי. ואסתר הייתה בת שמקבלת מבחינת דודי. **בת דוד**, וכן מצינו במדרש (ב"ר לט, יג) **"ויהי אמן את הדסה היא אסתר"**, שמואל אמר **בת שמונים שנה"**. ויש כאן רמז על הקשר של אסתר למספר שמונה המסמל את שער הנ', שהוא בבחינת שמיני שבא לאחר המ"ט, שהוא שבע שבע כפול שבע. וכן מצינו במדרש (הובא ב'מעם לועז') **"ויהי אמן את הדסה"**, מיד פשהתחילה לדבר למדה לענות אמן. וזמן לו הקב"ה [למרדכי] **דדין והניק אותה**. ורואים ש"אמן" כתוב חסר וי"ו, לרמז שלמדה לענות אמן. וכן רואים שמרדכי היה מניק אותה, והנקה מסמלת את השפעת שער הנ' של אמה עלאה.

בספר 'יוסף לקח' על מגלת אסתר מקשה מדוע לא מזכרת לשון אכילה במגלת אסתר, רק לשון שתיה, משתה, לשותות וכיוצא בזה. מלבד מה שאסתר אמרה לכלל ישראל **"וצומו עלי ואל תאכלו"**, וכן מביא קושניא מספר 'מנות הלוי' להר"ש אלקבץ זצ"ל מדוע לא מזכר שהיו כלי זמר במשתה אחשוורוש. ונדחק שם לפרש שרק השתיה הייתה באפן מיחד יותר משאר הסעודות, והאכילה וכלי הזמר היו כרגיל, ולכן לא הזכירו אותם. וזה קשה

דְּמַצִּינוּ בַּגְּמָרָא (מגילה יב) **סְעֵדְתוּ שֶׁל אוֹתוֹ רָשַׁע אֲכִילָה מְרַבָּה מִשְׁתֵּיהּ**, וּמִשְׁמַע שֶׁהִיא רַבּוּי אֲכִילָה. נִרְאָה לְבֹאֵר דְּשִׁתֵּיהּ מִסְמַלְתָּ אֶת הָעֵטְרָה שְׁבִיטוֹד שְׁמַתְחַבְּרַת לְכוֹס הַמִּסְמַלְתָּ אֶת הַיִּסּוּד שְׁבַמְלָכוֹת, כְּפִי שְׁבֹאֲרָנוּ בְּעֵנֵן הַשִּׁיתִין. וְכִינּוּן שֶׁרָשַׁע מְלָכוֹת אַחֲשׁוּרוֹשׁ הִיתָה מִהָעֵטְרָה שְׁבִיטוֹד דְּקַלְפָּה, בְּסוּד הַלְעַמַּת זֶה שֶׁל שֵׁם הַיְוִ"ה בְּמַלּוּי ב"ן, כְּמוֹבֵא בְּמַגְלָה עֲמֻקוֹת' (אופן קכב). הַשְּׁתַלְשֵׁל שֶׁם בְּגִשְׁמִיּוֹת עֵנֵן הַשְּׁתֵּיהּ כְּדָבָר עֲקָרִי שֶׁעַל שְׁמוֹ קוֹרְאִים אֶת הַסְעֵדוֹת וְכו'. וְכֵן מְצִינוּ בַּמְדְרָשׁ (ילקוט אסתר תתרמח) **אָמַר רַבִּי לִוִּי כֵן הִיא תַכְסִּיס שֶׁל אֲנָשִׁי פָּרַס הִיא לָהֶם כּוֹס גְּדוֹל מְחִזִּיק אַרְבָּעָה שְׁמַצִּיּוֹת וְהוּא נִקְרָא פּוֹסְקָא, וְהֵם מְשָׁקִים בּוֹ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, אֲפֵלוּ הוּא מֵת אֲפֵלוּ הוּא מְשַׁתַּנֵּעַ הוּא שׁוֹתָה.**

וְכֵן נִרְאָה דְּנִשְׁתֵּי הִיא מְלִשׁוֹן שְׁתֵּיהּ. וְכֵן מוֹבֵא בְּתַרְגוּם שֵׁנִי עַל מַגְלַת אֶסְתֵּר' שְׁאֲחֲשׁוּרוֹשׁ צָוָה לְהַבִּיא אֶת וְשִׁתֵּי לְפָנָיו לֵאלֹא בְּגָדִים עִם כֶּתֶר לְרֵאשָׁה וְכוֹסוֹת זָהָב בְּיָדָהּ. וְכֵן מְצִינוּ בַּגְּמָרָא (מגילה יא) **"וְתוֹצֵאֵינוּ לְרוּיָה", בִּימֵי הַמֶּן.** דִּישׁוּעַת פּוֹרִים הִיתָה דֶּרֶךְ בַּחֲנִינַת הַשְּׁתֵּיהּ דְּקַדְשָׁה שְׁנֻצָּחָה אֶת הַשְּׁתֵּיהּ דְּקַלְפָּה, וְכֵן מוֹבֵא בְּתַרְגוּם שֵׁנִי שֶׁם שְׁאֲחֲשׁוּרוֹשׁ שָׁלַח עֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי אֶלְף נְעָרִים עִם כּוֹסוֹת זָהָב בְּיָדָם, שִׁילְכוּ לְפָנָי מְרַדְכֵי בְּרוּחַב הָעִיר כְּשֶׁהֶמֶן הִרְכִּיבוּ עַל הַסּוֹס. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהֶרָה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שְׁפָרִים בְּגִימְטְרִיא ב' פְּעָמִים מְשָׁקָה לְפִי הַחֲשַׁבּוֹן שְׁאוֹת ס' סוֹפִית הִיא מְסַפֵּר שֵׁשׁ מֵאוֹת. וְכֵן אִם נִחְצָה אֶת אוֹתֵיּוֹת פְּרִי"ם נִקְבַּל אוֹתֵיּוֹת מְשָׁקָה. דְּב' פְּעָמִים מְשָׁקָה מְרַמֵּז עַל ב' הַיְוִדִים שְׁשׁוֹתִים וּמְבָרְכִים לְחַיִּים, וְזוֹכִים לְאוֹר הַיִּינן שֶׁל פּוֹרִים.

יֵשׁ מַחְלַקַת רֵאשׁוּנִים אִם יוֹצֵאִים יָדֵי חוֹבַת מְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת בְּמִשְׁקָה, אוֹ שֶׁהַתְקַנָּה הִיתָה לְשִׁלוּחַ אֶכָּל דְּוָקָא. וְגַם לְפִי הַשִּׁיטוֹת שְׁאֲפָשֵׁר לְשִׁלוּחַ מְשָׁקָה, יֵשׁ מַחְלַקַת הַפּוֹסְקִים אִם יוֹצֵאִים יָדֵי חוֹבָה בְּשֵׁנִי מִיְגֵי מְשָׁקִים, אוֹ רַק בְּאֶפֶן שֶׁל אֶחָד אֶכָּל וְאֶחָד מְשָׁקָה. וְשְׁמַעְתִּי קוּשִׁיא מִהֶרָה"ג ר' מִשֵּׁה רַפְפוּרְט שְׁלִיט"א. מְדוּעַ פּוֹסֵק ה'מִשְׁנָה בְּרוּרָה' (תַּרְצ"ה ס"כ) **מִיְגֵי אוֹכְלִין וְהוּא הַדִּין מְשָׁקָה דְּשַׁפִּיר דְּמִי, דְּשִׁתֵּיהּ בְּכָלל אֲכִילָה. וְכֵן סָגִי בְּאֶחָד אֶכָּל וְאֶחָד מְשָׁקָה.** וּמִשְׁמַע שְׁבַתְחַלָּה פּוֹסֵק עַל שֵׁנִי מִיְגֵי מְשָׁקִים, וְאַחַר כֵּן מוֹסִיף שְׁאֲפָשֵׁר גַּם אֶחָד אֶכָּל וְאֶחָד מְשָׁקָה. וְהֵרִי זֶה כָּל שְׁכָן; אִם אֲפָשֵׁר לְשִׁלוּחַ שֵׁנִי מִיְגֵי מְשָׁקִים, בּוֹדָאִי אֲפָשֵׁר לְשִׁלוּחַ אֶחָד אֶכָּל וְאֶחָד מְשָׁקָה. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ בִּינּוּן שְׁמַהוּת הַחֵג הִיא הַשְּׁתֵּיהּ. לְאֵלוּ שְׁפּוֹסְקִים שְׁאֲפָשֵׁר בְּשֵׁנִי מִיְגֵי מְשָׁקִים, עֲדִיף לְשִׁלּוֹחַ שֵׁנִי מִיְגֵי מְשָׁקִים מֵאֶחָד אֶכָּל וְאֶחָד מְשָׁקָה. דְּזֶה בְּרוּר שְׁהַמְתִּירִים בְּשֵׁנִי מִיְגֵי מְשָׁקִים, מַתִּירִים לְכַתְחִילָה וְלֹא רַק בְּדִיעָבָד. וְהַמ"ב שְׁפָסֵק כְּמוֹ הַשִּׁיטוֹת הַמְתִּירוֹת, הֵפֵךְ אֶת הַסְדֵּר לְרַמֵּז שְׁאִין עֲדִיפוֹת לְאֶכָּל עַל מְשָׁקָה כָּלל, וְאַדְרַבָּה יִשְׁנֵם טְעָמִים לְהַעֲדִיף אֶת הַמְשָׁקָה כְּדַלְעִיל.

נִרְאָה דְּלָכֵן הַבִּיאָה אֶסְתֵּר אֶת הַיְשׁוּעָה דֶּרֶךְ מְשָׁתָה הִינּוּ כְּדִי לְהַתְקַשֵּׁר לְעֵטְרָה שְׁבִיטוֹד שֶׁהִיא בְּבַחֲנִינַת י"ן, שִׁישְׁפִיעַ אֶת שְׁפַע הַיְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל. וְכֵן הִכְתוּב (שם ה, ח) **"אִם מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ" ס"ת י"ן,** דְּאֶסְתֵּר פְּעָלָה בְּכַח הִינּוּ. וְכֵן הִכְתוּב (שם ד, ד) **"וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מְרַדְכֵי וְלְהַסִּיר שְׁקוֹ" ס"ת תִּירוֹ"ש,** דְּאֶסְתֵּר רְמְזָה לְמְרַדְכֵי שְׁאֲפָשֵׁר לְפַעַל בְּכַח הִינּוּ וְלֹא צָרִיךְ שֶׁק וְאֶפֶר. וְכֵן תַּחֲלַת הַיְשׁוּעָה בְּכַתוּב (שם ו, י) **"וַעֲשֵׂה כֵן לְמְרַדְכֵי הַיְוִדִי" ס"ת י"ן.** וְכֵן י"ן מְרַמֵּז בְּכַתוּב (אסתר ת, ב) **"מְרַדְכֵי עַל בֵּית הַמֶּן" בְּדִלּוּג ד' אוֹתֵיּוֹת.**

ההבדל בין ציון לירושלים, והקשר בין אותו האיש וליל ניטל לחרבן בית המקדש.

וכן השתלשל שם ראש הנוצרים אפיפיור בגימטריא שפ"ו עם הכולל. וכן בתוך אינקוויזיציה יש אותיות ציו"ן ק' דאות ק' מסמלת את הנחש. והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א שותיקן אותיות קינות. והוסיף הרה"ג ר' שלמה רייסקין שליט"א שפרסם לאחרונה שהאפיפיור הנוכחי שהוא גרמני נאצי, ששרת בצעירותו בצבא הנאצי, עומד לפרש מתפקידו בי"ט באדר תשע"ג. ושמו המקורי היה יוזף. המרמז על הקשר שלו לקלפה ששיכת לתקופת משיח בן יוסף. וכינון שהתקופה מסתיימת, גם תפקידו הסתיים. והוסיף הרה"ג ר' י' ר' שליט"א ש"ט באדר תשע"ג יוצא בערב שבת פרשת פרה, בה אנו נטהרים מטמאת מת, הרומזת לסוף של אותו האיש: "וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ" ובתרגום שם "ותצלוב יתה על צליבא". וכן המשך הכתוב שם "קללת אלהים תלוי", מרמז על הקללה המתימרת להיות אלקים. ומקלפה זו נטהרים על ידי פרה אדמה שהיא כנגד קלפת אדום, שהיא קלפת הנצרות ורומי, ואז זוכים להפטרת פרשת פרה "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל טמאותיכם ומפל גלוליכם אטהר אתכם", שהיא הכנה לליל פסח ולגאולה השלמה, שאז נתלה אותו האיש.

ועוד נראה להוסיף דמלחמתם של בלק ובלעם נגד נשמת דוד והמשיח היתה נגד הפרנסה של כלל ישראל. דצנור הפרנסה נמצא ביד דוד המלך שמשפיע השפעה זו דרך השלחן שבבית המקדש, כדבארנו במאמר 'השלחן פה', והם נסו לפגם בצנור זה. ומרמז במדרש (דבר"ג, ד) כל מה שישראל אוכלין בעולם הזה מכח ברכות שברכם בלעם הרשע. היינו שבלק ובלעם נסו לפגם בפרנסה של ישראל, והקדוש ברוך הוא הפך את הקללה לברכה. לכן מברכה זו אוכלין בני ישראל בעולם הזה, דכוננת הקללה היתה לפגם בצנור הפרנסה.

ונראה דזה גופא הטעם שדוד בא לעולם דרך בלק, לרמז שהפרנסה של ישראל בעולם הזה באה דרך בלק. וכפי שבארנו במאמרי 'מעלת הגבורות' שברכותיו של בלעם באו מכח בלק ובלעם ביחד. לכן הקדוש ברוך הוא אמר לו "שוב אל בלק וכה תדבר". וכפי שבארנו במאמר 'התקדשות באכילה' שהברכה הגשמית היתה חגיגת לבוא דרך הקלפה דהיא ברכה בדברים ששייכים לעץ הדעת שרבו רע ומעוטו טוב, והקלפה שולטת עליו. ומטרת הברכה בדברים אלו היא כדי לקדש אותם כדבארנו במאמר שם.

וביתר עמק אין הכוונה לומר שעם ישראל מקבל חס ושלום מברכת הקלפה, אלא כיון שנשמת דוד היתה כלולה באותו זמן בתוך בלק, ה' סובב שבלק ובלעם יברכו וישפיעו את שפע הפרנסה שבא מדוד דרכם, לרמז שהשפע הגשמי בעולם הזה יש בו אחיזת הקלפה כמו שקלפת בלק אוחזת בנשמת דוד, וצריך לקדש את הגשמיית, ולהזהר שלא יהפך חזרה לקללה כמו שרצו בלק ובלעם. ולפי זה מישבת קושית המפרשים (עיין 'וסף אומץ' לחיד"א סימן יא) מדוע נתנו שם לפרשה בתורה של בלק הרשע ששמו הוא בחינת עבודה זרה. כיון שנשמת דוד היתה כלולה בבלק באותו זמן, אנו מתפוננים לנשמת דוד שבתוכו, שהיא היתה הניצוץ קדשה שהוביל את כל מהלכי הפרשה הזאת להשפיע פרנסה לישראל. ושם הפרשה הוא על שם דוד שהיה כלול בבלק, ולא חס ושלום על שם בלק עצמו.

ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (בלק קפד) על הכתוב (במדבר כב, ה) "וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר" מבאר באופן דומה ל'של"ה, שיש כאן רמז על מלכות בית דוד שהיא בסוד שלחן הנקרא פתורה, שמקבל מהנהר המסמל את היסוד, וכיון שנשמות דוד ומשיח היו בידי קלפת בלק ובלעם, הם נסו מכח יניקתם מנשמות אלו להלחם בישראל, כמו שקרח נסה להלחם במשה בכח נשמת שמואל הנביא שהיתה כלולה בו. ובהגהה ל'מבוא שערים'

(רצה) מוסיף ש"פתורה" אותיות פה רות. ומבאר לדברינו דמלחמת בלק ובלעם היתה נגד השפעת הפרנסה מהשלחן דרך דוד, לכן נרמז השלחן שמקבל מהנהר. ומלחמתם היתה נגד השפעת רות לכן היא נרמזת בפרשה. וכן פתורה מרמז על מלכות בית דוד שהיא בסוד פה המשפיע תורה כדבארנו במאמר 'השלחן פה'.

על פי זה נראה לבאר הפסוקים (דברים כג, ד, ואילך) "לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' וגו': על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא אבה ה' אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך: לא תדרש שלמם וטבתם כל ימין לעולם". והקשו המפרשים (ע' רבנו בחיי) מה הטענה על עמון ומואב "על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים", וכי הם חזיבים לתת לבני ישראל לחם ומים, הרי לבני ישראל היו במדבר מן לאכל ובאר לשותות. ומצינו לשון זו גם בפסוק (נחמיה יג, א) "אשר לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד עולם: כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו". ובאמת רש"י בחמש הרגיש בקושיא, ופרש את הפסוק באפן אחר שהכונה שהחטיאו את בני ישראל בזנות. אבל עדן קשה דאין המקרא יוצא מידי פשוטו. וכן מצינו בגמרא (יבמות עו:) שדורשת את הפסוק כפשוטו ולומדת ממנו שכיון שאשה אין דרכה לקדם בלחם ובמים, לכן עמוניות ומואביות לא נאסרו לבוא בקהל. וכן מובא ברמב"ן וברבנו בחיי שמקשים שבאמת המואבים בן קדמו בלחם ובמים. ודוחקים בפסוק שהכונה רק על מדן ולא על מואב.

ועל פי דברינו מישבות כל הקשיות, דכל הפסוק הוא טענה אחת על עמון ומואב שגלחמו בלחם ובמים של כלל ישראל, בזה ששכרו את בלעם לקלל את ישראל ונסו לפגם בפרנסה של ישראל. והכתוב מרמז שכיון שהם ידעו שהשפע של ישראל נמצא אצלם, היו צריכים לקדם את בני ישראל במדבר ולתת להם לחם ומים, לרמז להם שמהם יבאו להם לחם ומים. ועקר הטענה עליהם שלא רק שלא קדמו כראוי, עוד שכרו את בלעם לנסות לפגם בדבר זה. ולכן יש וי' החבור גם בפסוק בדברים וגם בפסוק בנחמיה "ואשר שכר עליך את בלעם", וישכר עליו את בלעם. לרמז ששתי הטענות הן טענה אחת. ומישבת קושית ה'קהלת יצחק' מדוע התורה מצינת את שכירת בלעם, ומה זה משנה אם שלמו לבלעם, או שלא שלמו. ומבאר לדברינו שענין התשלום מגדיל את הטענה כלפיהם, שהיו מוכנים לשלם כסף, כדי שלעם ישראל לא יהיה כסף. וכן מבארת הגמרא ביבמות שהבאנו שהטענה היתה רק על הזכרים של עמון ומואב, ולא על הנקבות. דמלחמה זו היתה על ידי הזכרים שהם בלק ובלעם ושריהם, ולא על ידי הנקבות. וזה מרמזת הגמרא שאשה אין דרכה לקדם בלחם ובמים דלנשים לא היה חלק בזה. ובזה מישבת קושית דואג האדמי המובאת בגמרא שם מדוע אין טענה על הנשים שלא קדמו בלחם ובמים את נשות ישראל, דעקר הטענה היא על הקללות שלנשים לא היה חלק בזה. וכן מצינו בירושלמי (יבמות מח:) שהנשים לא היה להן חלק בקללות של בלק ובלעם ולא היתה עליהן טענה בדבר זה.

ובאמת פרושו של רש"י בחמש קשה מאד מהגמרא ביבמות. דמה הטענה על מדן ומואב בזה שהחטיאו את ישראל בזנות, הרי חטא זה היה על ידי הנשים, ואם כן היה ראוי לאסור את הנשים לבוא בקהל. וכן מצינו בזהר חדש (רות צה:) שמקשה קושיא זו מדוע אין טענה על נשות מואב שהחטיאו בזנות, ומישב שהאנשים הביאו אותן בעל כרחן שיזנו עם בני ישראל, וכל הטענה גם בזה היתה רק על הזכרים. ונראה דגם לפי פרוש רש"י אפשר לבאר הכתוב שהכל טענה אחת על בלק ובלעם שנסו ללחם נגד ישראל בענין הזנות והקללות. דענין הזנות גם היה מעצת בלעם לפגם בפרנסה של ישראל. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שזמרי כזבי בגימטריא צור, דצור אביה של כזבי גרם את החטא של זמרי וכזבי, כשהכריח אותה לזנות, כפי שהבאנו לעיל מהמדרש.

כתוב (במדבר כה, יב) **"הנני נתן לו את בריתי שלום"**. נראה דפנחס זכה בשלמות היסוד, **"בריתי שלום"**, בזכות שהוא מנע מזמרי לחטא בבחינת מכירת יוסף ולפגם את חבור היסוד למלכות. וכן מובא בספר 'בית עולמים' לר"א חבר (דף קמט. ד"ה ותאנא), שהמלה **קנאה** בגימטריא **יוסף**, ופינחס התלבש בלבוש קנאה שהוא בבחינת יוסף היסוד דקדושה, כשקנא על מעשה זמרי. וכן מצינו בזהר חדש (תשא נו:) שפינחס בקנאותו חבר יסוד למלכות. וכן מובא ב'שער הגלגולים' להאריז"ל (הקדמה לב) שפינחס היה גלגול יוסף.

והוסיף הרה"ג ר' כתריאל כהן שליט"א שלכן כתוב **"לא תדרש שלמם וטבתם כל ימין לעולם"** דשלום וטוב אלו שמות של היסוד, **ועולם** מסמל את המלכות, כמובא בזהר חדש (חקת סה.). וכינון שמדון ומואב נסו לפגם את היסוד של ישראל על ידי זנות, וכן לפגם את השפעת שפע הפרנסה של היסוד למלכות, לכן נענשו ביסוד שלהם, שאינם יכולים לבוא בקהל ולנשא לישראלית.

מצינו בגמרא (סוטה מז.) לאחר שאלישע רפא את המים ביריחו, לעגו לו נערים מגדלי בלורית שפרנסתם היתה להביא מים ממקומות אחרים, ואמרו לו עלה קרח וכו', ואלישע קלל אותם, ויצאו שני דבים מהיער וטרפו ארבעים ושנים נערים. והגמרא מוסיפה **אמר רבי חנינא, בשביל ארבעים ושנים קרבנות, שהקריב בלק מלך מואב, הבקעו מישראל ארבעים ושנים ילדים**. נראה לבאר על פי דברינו דנערים אלו רצו לפגוע בפרנסתם של ישראל בגלל טובתם שלהם כמו בלק, וגם היו מגדלי בלורית המסמלת את קלפת מואב כדלעיל, ממילא פגעה בהם קללת בלק. וכן מובא ברמ"ע מפאנו (גלגולי נשמות' אות ב') ששני הדבים היו גלגול בלק ובלעם. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א ש**בלורית** בגימטריא **מ"ב רות**. לרמז שקלפת הבלורית זכתה שיצאה ממנה רות, בזכות המ"ב קרבנות שהקריב בלק.

וכן מצינו בזהר (פקודי רכד.) שאמותיהם של מ"ב נערים אלו שמשו בליל יום הכפורים ונתעברו במ"ב נערים אלו, לכן היה בהם פגם. ומבאר לדברינו דיום הכפורים הוא יום בו עולים לאמא עלאה למקום שאין בו אכילה ושתייה ועונה, לכן אסורים בדברים אלו, ומי שפוגם ביום זה מתקשר עם הקלפה השייכת ליום זה שהיא מתנגדת לאכילה ושתייה וכו' כל השנה, כיון ששרשה מהמקום הזה בקדושה. לכן היה בנערים אלו פגם שגורם להם להתנגד לאכילה ושתייה ופרנסה של ישראל.

מצינו בגמרא (הוריות י:) שבגלל שלוט נפרד מאברהם לכן נגזר על זרעו **"לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה"**. ומצינו במדרש (ב"ר מא, ג) שבזכות אברהם התעשר לוט. ומובא ברמב"ן (בראשית יג, ז) **"ויהי ריב בין רעי מקנה אברהם ובין רעי מקנה לוט" וכו', שפאשר היה מקנה אברהם רועה באחו היו רועי לוט באים בגבולם ורועים שם**. רואים שלוט נתעשר בזכות אברהם, כפי שבארנו שצנור הפרנסה של אברהם נמצא אצל לוט, וממילא לוט מתעשר בזכות אברהם. ולוט, לא רק שלא משפיע כלום לאברהם, הוא עוד גוזל את ממונו של אברהם כדברי הרמב"ן, וזה מביא את הפרוד ביניהם. ומבארים דברי הגמרא, שבגלל שלוט נפרד מאברהם, זרעו נפסל לבוא בקהל, דהפרדותו מאברהם ונסיונו לפגם בפרנסתו, הם שרש הטעם לפסילת זרעו כדלעיל. וכן מצינו במדרש (שם) שבגלל שלוט התעשר בזכות אברהם, היתה טענה על זרעו שלא קדמו בלחם ובמים. ומבאר לדברינו דמכח טענה זו נפסל זרעו של לוט, לרמז על שרש הטענה שהתחילה כלפי לוט והמשיכה אצל זרעו שנסו לפגם את השפעת הפרנסה לישראל. וכן מצינו בגמרא (הוריות י:) שזרעו של לוט נפסל בגלל שזנה עם בנותיו, והנקבות לא נפסלו בגלל שבנותיו התפוננו לשם מצוה, ורואים שהיתה טענה על לוט גם בענין הזנות כמו על זרעו, ועל בנותיו לא היתה טענה כמו על בנות מואב כדלעיל.

מוֹבָא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (בלק קפה) שנגבל הפרמלי היה גלגול בלעם, שהיה גלגול לבן הארמי. וגם כאן רואים שהפרנסה של דוד ירדה משמים אצל נבל, והוא לא רצה להשפיע כמו בלעם. וכן לבן הארמי לא רצה להשפיע פרנסה ליעקב אבינו.

מצינו ברש"י (רות א, א) "וילך איש מבית לחם יהודה" עשיר גדול היה ופרנס הדור ויצא מארץ ישראל לחוצה לארץ מפני צרות העין שהיתה עינו צרה בעניים הבאים לדוחקו לכן נענש. רואים שאלימלך שהיה פרנס הדור הלך למואב בזמן הרעב בארץ ישראל כדי לא לתת פרנסה לישראל. נראה דאלימלך נדבק בקלפת מואב שעניניהם צרה בפרנסתו של ישראל, לכן הוא ושני בניו נענשו שמתו, כפי שאומר רש"י. וכל זה היה עוד הטעיה שה' הטעה את השטן שלא פריע לרות להתקרב לזרע ישראל. כשם שהנשואין של מחלון וכליון עם רות וערפה היו באסור בדלעיל, כך מחלון וכליון ואלימלך נדבקו בקלפת מואב בענין צרות העין. ולאחר שה' בער את הרע, הוא זוג את רות לבעז להוליד את מלכות בית דוד לפרנס את ישראל.

מצינו בירושלמי (ברכות ט) ר' שמואל בר נחמן בשם רבי יהודה בר זבדא בדין היה שיהיו קורין פרישת בלק ובלעם בכל יום ומפני מה אין קורין אותן שלא להטריח את הצבור וכו', אמר ר"א מפני שכתובה בתורה ובנביאים ובכתובים. נראה דלכן פרישה זו פתובה בתורה ובנביאים ובכתובים, דכאן שרש הפרנסה של ישראל בעולם הזה, ולכן היה בדין שיאמרו את זה בכל יום. וכן רואים שבלק זכה שפרישה בתורה נקראת על שמו, פרישת בלק, דכאן שרש הפרנסה של ישראל. וכן רואים שהתורה האריכה מאד בפרישת מטות בענין השלל שלקחו ממלחמת מדין, כמה לקחו מכל דבר, ואיך חלקו וכו', דשם היה טמון השפע האמתי של עם ישראל, שהקלפה השתלטה עליו בזכות נשמת דוד שהיתה שם, וכשהרגו את בלעם ובלק ולקחו שללם היתה שמחה גדולה בהבאת השפע למקומו האמתי אצל בני ישראל.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב
ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

בארנו במאמר שלפי חז"ל לא מונים את השבוע של בריאת העולם כשנה שלמה, ולפי זה שנת תשע"ג היא שנת תשע"ב האמתית. וכל הרמזים על שנת תשע"ב תקפים גם לגבי שנת תשע"ג.

כעין זה מובא מבצל ה'טורים' כשפיל' ישמעאל באחרית הימים אז יצמח בן דוד. וכן מובא במלבי"ם (דניאל יב ז) ובעת שיכלה נפץ יד עם קדש, שתכלינה ממשלות השמים העומדים על שפת היאור, פי אז תתחיל מלכות שמים. כעין זה מובא על פירס בתרגום יונתן בן עוזיאל, על הכתוב (בראשית טו, יב) "ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם". "נפלה" דא הוא פירס דעתינדא למפל ולית ליה זקיפא ומתמן עתידין למיסק עמא בית ישראל. וכן מובא ב'אבן עזרא' (דניאל יב, א) "ובעת ההיא יעמד מיכאל השור הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך". יעמד מיכאל להפיל פסאות של מלכי ישמעאל. וכן מובא ברש"י שם "ימלט עמך" תאבד מלכות ארם, וימלטו ישראל. ורואים שרש"י מפרש את העת צרה על ארם שהיא דמשק. וכן מובא במהרש"א (סנהדרין צח.) אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל. מלכות הזלה היא מלכות ארם, שקראה הכתוב מלכות מזלזל ובזוי. כמו שכתוב "קטן בגוים נתתיך בזוי אתה מאד". וזה שכתוב "וכרת הזלזלים" שהוא מלכות ארם המושלת בישראל. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין צח:) שבזמן ביאת המשיח יהיה קטרוג בפמליא של מעלה מדוע ה'

מאבד אמה מפני עם ישראל שאינם שונים מהם וכו'. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שהכתוב (דניאל יב, א) **"יעמד מיכאל השר הגדול בגימטריא ה'תשע"ג**. וכן גאלת בעתה מרמזות בכתוב שם **"ובעת ההיא"**.

כתב האדמו"ר ר' יואל מסטמאר זצוק"ל ספר 'על הגאולה ועל התמורה' שמבסס על מדרש חז"ל (רות רבה ז, יב) "וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר", רבי חנינא פתר קרא בישראל לשעבר היו מקלסין על הגאולה שנאמר "זה אלי ואנוהו", ועכשו על התמורה שנאמר "וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב" אין לך מנוח ומשקץ ומשנה פשור בשעה שאוכל עשב. ומבאר שם באריכות שכל סוד עיני הגאולה הוא במדרש הזה שהמירו את הגאולה **"בתבנית שור אכל עשב" כמו בחטא העגל. ובאר הרמ"ז שליט"א שרבי יוחנן בן תורתא, מרמז בשמו על השור שהוא תורתא בארמית, והוא אמר לרבי עקיבה יעלו עשבים בלחינת, לרמז על כך שימירו את הגאולה בעשב הזה שהשור אוכל, וזה בלחיים כביכול של רבי עקיבה שהוא שרש תורה שבעל פה, היינו שימירו את השפעת התורה שיוצאת מהלחיים [דיקנא] של רבי עקיבה להשפעת עשב שהשור אוכל, כמו בחטא העגל שהמירו את השפעת התורה בשור אוכל עשב. וכל זה עד שנת **עש"ב** כדבארנו. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם מייזעלס שליט"א ש**"תדשא"** בהפוך אותיות, הוא **"אש דת"** שנאמר על התורה. ומבאר לדברינו שהדשא והעשב הופכים את השפעת התורה ללעמת זה. וכן מובא ב'שער הגלגולים' להאר"ז"ל (כב) ש**שבעה עשר** בתמוז ר"ת **עש"ב**, לרמז על הפסוק **"בתבנית שור אכל עשב"**, שמדבר על חטא העגל שחטאו בשבעה עשר בתמוז, ונשתברו הלווחות. וכן מובא בספר ה'לקוטים' להאר"ז"ל (תהילים צב) על הפסוק **"בפרח רשעים כמו עשב"**, שמרמז על הענין הזה. ואפשר להוסיף את האות ת' של תשעה באב, נקבל **תשע"ב**. והוסיף הרה"ג ר' אביגדור אהרונזון שליט"א שהפסוק **"ועל התמורה"**, עם האותיות והכולל בגימטריא **תשע"ב**.**

מצינו בגמרא (סנהדרין צח.) שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קיסמא, אימתי בן דוד בא, אומר, מתירא אני, שמא תבקשו ממני אות. אמרו לו, אין אנו מבקשים ממך אות. אומר להו, לכשיפול השער הזה, ויבנה, ויפול, ויבנה, ויפול, ואין מספיקין לבנותו עד שבן דוד בא. אמרו לו, רבנו, תן לנו אות, אומר להו, ולא כך אמרתם לי, שאין אתם מבקשים ממני אות, אמרו לו, ואף על פי כן, אמר להם, אם כך יהפכו מי מערת פמ"ס לדם, ונהפכו לדם. צריך באור מדוע נתן רבי יוסי בן קיסמא סימן שיהפכו מי מערת פמ"ס לדם. כתוב (תהילים סח, טו) **"הר אלהים הר בשן הר גבננים הר בשן: למה תרצדון הרים גבננים החר חמד אלהים לשבתו". ומבאר רש"י **"למה תרצדון הרים גבננים"** למה תרצדון אתם החרים גבננים הגבוהים להשחית את החר אשר חמד אלהים לשבתו לשרות עליו שכינה הוא הר הבית אף הוא לנצח ישפון שם קדשתו קדשת עולם. רואים שיניקת הקלפה מבית המקדש היא דרך הר בשן. ולכאורה קשה הרי הבאנו מהאר"ז"ל שיניקת הקלפה מבית המקדש היא דרך דמשק. ונראה לבאר שהר בשן נמצא סמוך לדמשק והוא מחבר בין דמשק למקדש, כמו שכתוב (דברים לג, כב) **"דן גור אריה יזק מן הבשן"** ומבאר רש"י **שהיה הירדן יוצא מחלקו ממערת פמ"ס וכו', וקילווחו מן הבשן**. היינו שמערת פמ"ס שפידוע נמצאת בגבול סוריה וארץ ישראל יוצאת מהבשן. והבשן מחבר בין דמשק למקדש. ובינתר עמק נראה שמערת פמ"ס עצמה שיוצאת מהבשן היא המחבר בין דמשק למקדש, דמצינו בגמרא (ב"ב עד:) **ירדן יוצא ממערת פמ"ס ומהלך בימה של סיבכי ובימה של טבריא**. וכן מצינו בגמרא (בכורות נה.) **אמר רב פהנא זכרותיה דירדנא ממערת פמ"ס**. ומבאר רש"י **זכרותיה דירדנא עקרו של ירדן**. ובירדן יש בחינה של נקדת ציון שבבית המקדש, כמובא ב'ספר הלקוטים' להאר"ז"ל (דברים ע' רסד) **ירדן סוד יסוד דנוקבא וכו' ארץ ישראל היא הנוקבא והירדן יסוד**. וכיון שהפמ"ס מחבר בין הירדן לבשן, הוא המקשר בין הבשן ודמשק לנקדת ציון של דוד המלך שמשם הם יונקים מבית המקדש. וכפי שבארנו לעיל שהמלחמה על נשמת דוד בין אברהם למלכים הייתה על יד דמשק, כי שם**

המלחמה על השפעת של בית המקדש אם ילך לקדשה או לקלפה. וכן מצינו בגמרא (גיטין נז:) **"מבשן אשיב", מבין שני אריות אשיב**. ורואים שבשן הם אריות דקלפה שיונקים מבית המקדש ומלכות בית דוד שנמשלו לארזה. וה' ישיב בזמן הגאולה את כל השפעת שהם גנבו מהקדשה. וכן מובא בלק"ת להאר"ל (דברים רלד) **עוג הוא עור הפריעה המעכב הברית, וזהו עג עגה, כי היא דקה וקרוכה יותר אל הקדשה**. ורואים שעוג מלך הבשן הוא בסוד קלפת נגה שמתחברת לקדשה לינוק מהקדשה ולהעביר לכל הקלפה. ועתה נבאר מדוע נתן רבי יוסי בן קיסמא סימן שיהפכו מי מערת פמיס לדם, ונהפכו לדם. שהרי נפילת השער והכלכלה של אמות העולם תלויה בפמיס הזה שממנו הם יונקים, לכן הוא נהפך לדם לרמז שהוא בבחינת דמים, היינו ממון הנרמז בדם. ובו יהיו נפילות השער והבגן וכו'. וכפי שנבאר שדמשק אותיות דם ק"ש, כי היא לוקחת את השפעת מהדם שבציון ומעבירה לעשו שהוא בבחינת קש. כמו שכתוב **"ובית עשו לקש"**. וכן קש בגימטריא ארבע מאות כמנן ארבע מאות איש של עשו. ולכן הגאולה העתידה תלויה בנפילת דמשק, וכפי שידוע שיש קשר הדוק בין סוריה לרוסיה שהן אותן ארצות, כי רוסיה היא אדום משרש עשו שיונקת מהקדשה דרך דמשק. והוסיף הרה"ג ר' שלמה רייסקין שליט"א שדמשק ובירת רוסיה, משקבה, דומות באותיותיהן. דבר שמרמז על מקום השפעת שמשקה את כלם.

ונביא טבלה מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א בה רואים את המלים ממשק"ת מינו"ת נתניה"ו לפי"ד בנ"ט: והכל בתוך פרשת 'כי תשא'. ונתניה"ו לפי"ד בנ"ט ר"ת לב"ן שבקש לעקר את הכל. וכן שיויון בנטל בגימטריא סטרא אחרא, או לילית. וכן בנטל מרמז על בנטל לפיד.

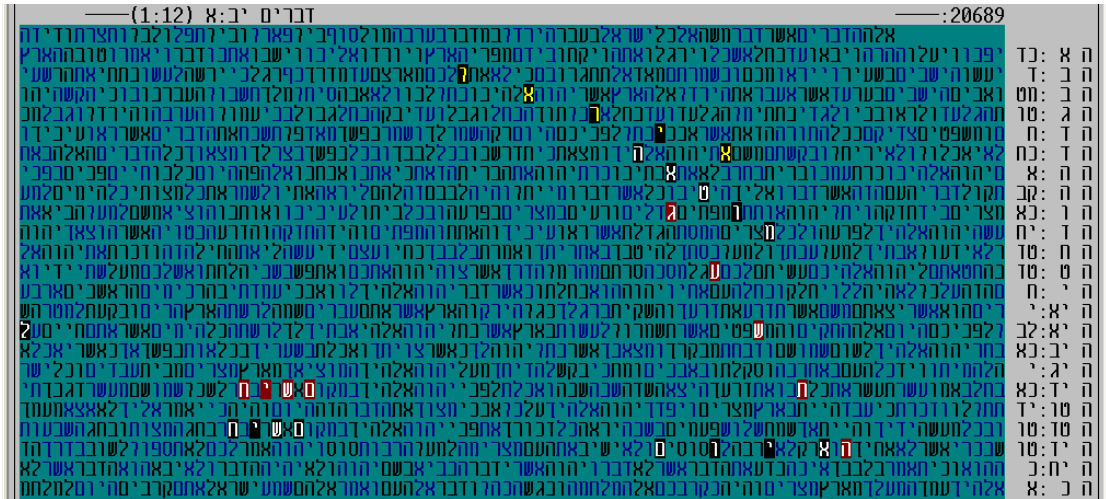
ב	לג: יז	דברה אשר דברתא עשה כי מצאתי חזק בעיני ואדעך
ב	לג: יח	הראני באאת כבודי ואמראני אעבי רכ לטובי עלפי
ב	לג: יט	י בשמי הוה לפניך וחנת את אשר אחך ורחמת אתא
ב	לג: כ	אמר לאתוּכְלִי לראתאתני כי לא ראני האדסו חיו
ב	לג: כא	הנהמק וסאתי ונצבתע להצוּרוּהי הבעבר כבדי וש
ב	לג: כב	תהצור ושכתי כפי עלי עד עברי והסרת את כפי ו
ב	לג: כג	רי ופני לאירא ויאמרי הוה אל משה פסל לך שני לו
ב	לד: א	ראשני סוכתבתי עלה לחתאתה דברי מאשרה ועלה
ב	לד: א	י מאשר שברתו והינכוּ לבקר ועלי תבקר אלהים
ב	לד: ב	לי שמע לראשה הרואי שלא יעלה עמך וגם איש אלו
ב	לד: ג	סחצאך והבקר אלי רעואלמו להרהרו אויפסל שני
ב	לד: ד	סכראשני סוכתבתי בבקר ועל לא להרסיני כאש
ב	לד: ד	אתוויקחביד ושני לחתאכניסו ירדי הוה בענך ו
ב	לד: ה	שמויקראכשמי הוהויעברי הוה לפני וויקראי
ב	לד: ו	לרחום וחנוך ארץ אפיוס ורבחסד ואמת נצר חסד לא
ב	לד: ז	וּפְשַׁעוּ וְחַטְאוּהוּ נִקְלָא לִי קִפְדַּעוּ וְקָאִבְוּ וְתֵלְבַנְוּ
ב	לד: ז	בניסע לשלשי ועל רבעי סויהרמשהו יקדא רצה
ב	לד: ט	אמראם נא מצאתי חזק בעיני קאדניי לך נא אדניי בקו
ב	לד: ט	קשה ערף הוא וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו
ב	לד: י	אנכי כרת ברית נגד כל עמך אשר נפלת אשר לא נבו
ב	לד: י	רץ ובכלה גויס וראה הכל עמך אשר אתה בקרב ואתמע
ב	לד: י	נוראה ואשר אני עשה עמך שמוך לקאת אשר אנכי מצ
ב	לד: יא	ניגרש מפניך אתה אמרי והכנעני והחתי והפריזי
ב	לד: יא	בוסי השמר לך פתך תכרת ברית לי ושב הארץ אשר אתה
ב	לד: יב	יהי למוקשב בקרבך כי את מצבת חתמת צו ואת מצבו
ב	לד: יג	ואת אשרי ותכרתו וכן לאת שתחיה לא קאחרכי הו
ב	לד: יד	לקנאה ואפך תכרת ברית לי ושב הארץ וצנוא חריא
ב	לד: טו	חולא להי סטרא וקרא לך ואכלת מצבחו ולקחתי מבנתי
ב	לד: טז	ובנתי ואחריא להי הנה צנוא חריא ואת בניא חריא

מצינו בגמרא (סנהדרין צז) **אמר רבי יצחק, אין בן דוד בא, עד שתתהפך כל המלכות למינוות**. וכן יא"ר לפי"ד הלוחם החדש בלומדי התורה, בגימטריא משה או שילה. כי הוא הלעמית זה של משה ולומדי התורה.

ולכן הוא גם בגימטריא **אלהים אחרים**, או **חרון אף**. [התקבל בשם הג"ר צבי חשין שליט"א]. וזה גם הגימטריא של אביו **יוסף טומי לפיד** שהתחיל את המלחמה. [התקבל מהרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א]. וכן **יא"ר לפי"ד** מופיע בס"ת **יחיד בתנ"ך** [ר"ת ודלוגים אין בכלל]. בנפילת עבדי שאול לפני עבדי דוד, (שמואל ב' ב, יז) "ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד". כי הוא הסימן למעבר מתקופת משיח בן יוסף בסוד שאול, לתחילת מלכות דוד. וכן שמעתי בשם הג"ר דב קוק שליט"א שאמר שהשתלשל השם מפלגת **יש עתיד**, על הקלפה הזו. לרמז שהגיע זמן הגאולה שעליה אמרו חז"ל במשנה האחרונה בסדר טהרות. אמר רבי יהושע בן לוי, **עתיד** הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק **ש"י** עולמות. כמו כן, מיד אחרי הבחירות בתשע"ג נסתלק, הג"ר אשר טננבום זצ"ל מנהל ועד הישיבות, שהיה ממנה על דחית הגיוס. ורואים מן השמים עוד סימן שדחית הגיוס במתכנת הזו הסתיימה. ושלטון הערב רב שהיה שיך לתקופת משיח בן יוסף, מסים את הזכות שעליו הוא מבסס את שלטונו, כדי שתקום מלכות חדשה שתוביל לגאולה האמתית והשלמה. [וכן **טננבום** בגימטריא **יוסף**, ומראה על שיכותו לתקופת משיח בן יוסף, והוא גם היה מקרב מאד למרן הגר"ש אלישיב זצ"ל שהבאנו עליו שהוא היה ניצוץ משיח בן יוסף. וכן פרסם שמספר מקבלי הדחוי מהצבא בתקופה האחרונה עומד על **כששים** אלק לומדי תורה, וזה מראה שיכות למספר שש המסמל את יוסף היסוד].

ויבהר (פנחס רמט.) מבאר באריכות את ענין הלדה בב' שנים, ומשמע שם בכמה מקומות שעקר נקדת הלדה של ב' משיחין היא ב"ד בניסן. וכן **יד' ניסן** בגימטריא **"פקד"**. ומובא ב'אור החיים' (שמות ג, טז) שהלשון **"פקד"** בכתוב שם, מרמז על הגאולה העתידה. וכן **יד' ניסן** בא אחרי **ק"ץ** ימים מתחלת השנה. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א ש**ניסן** בגימטריא **יוסף דוד**, המסמלים חבור ב' משיחים. וכן נבאר לקמן ששנת תשע"ב היא נקדת החבור בין ב' משיחין בתהליך של מאה שנה, ולכן **משיח בן אפרים ויהודה** בגימטריא **ה'תשע"ב**. וכן מובא בשם הג"ר בניהו שמואלי שליט"א שאמר על נפילת אמות ישמעאל בשנים האחרונות, שהשתלשל בגשמיות השם **האביב הערבי**, ומשמים מרמזים לנו על הגאולה שהיא בסוד פסח שנקרא **חג האביב**. וכן האביב הערבי התחיל בניסן תשע"א שאז התחילו השנתיים של לדת משיח לפי השיטה הכי מאחרת, כדלעיל. ונביא לקמן מהאדמו"ר משומרי אמונים זצ"ל שהתיחס לאביב הערבי כפעלותיו של משיח ממש. וכן שמעתי בשם אחד מהמקבלים שליט"א שאמר בחדש ניסן תשע"א כשהתחיל האביב הערבי שעכשו צריך לחכות שנתים כדי לראות את הגאולה ממש. והוסיף הרה"ג רבי אליעזר שלמה זוננשיין שליט"א שא' **נסן תשע"ב** בגימטריא הכתוב **"אני הוי"ה בעתה אחישנה"**. וכן מרן הגר"ע יוסף שליט"א אמר לאחר שעורו במוצ"ש פרשת זכור תשע"ב, להתכונן למשיח בפסח הקרוב. וכן שמעתי בשם הרה"ג המקבל ר' תדהר אילון אזולאי שליט"א שבחדש ניסן תשע"ב תתחלנה המהפכות הגדולות של הגאולה. (הדברים נאמרו לאברכים שעשו גלגולי שלג עם כוונות בשובבי"ם לכפרה, והרב אמר להזדרז בתיקון כי אחרי פורים העולם הולך להתהפך ולא יוכלו יותר לעשות תיקונים כאלו.) והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א ש**ניסן נגאלו** בגימטריא **אינן**. והוסיף הרה"ג ר' שלמה רייסקין שליט"א ש**פפצת אטום** בגימטריא **ב' פעמים משיח**. כי נקדת החבור של ב' משיחים היא במלחמת גוג ומגוג שאז מתחילה תקופת משיח בן דוד כדלקמן. ובמלחמה זו צפויים להלחם בפפצות אטום כדלקמן.

וַיְבִיא טַבָּלָה מֵהֶרֶג ר' מִתְתִּיָהוּ גִלְזֶרְסוֹן שְׁלִיט"א בָּהּ רוּאִים אֶת הַמְּלִים אִיר"ם אָטו"ם אִירָא"ן הַתְּשַׁע"ג מְשִׁי"ח
מְשִׁי"ח.

מוּבָא בְרַשׁ"י (בראשית כה, כג) **כְּשֶׁזָּה קָם זֶה נוֹפֵל וְכוּ', לֹא נִתְמַלְאָה צוּר אֶלָּא מְחֻרְבָּנָה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם.** וּלְפִי זֶה נִרְאָה לְבָאָר שֶׁהִקְרִיסָה הַכְּלָפְלִית הַגְּדוּלָּה שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם שֶׁבְּעֻבּוּתֶיהָ תֵּבֵא הַתְּקוּמָה הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַגְּאֻלָּה, תִּתְחִיל דְּנֻקָּא מְקַלְפַת יוֹן, שֶׁהִיא הַקְּלָפָה שֶׁמְלַבְּשָׁה עַל הַסִּיד דַּקְדָּשָׁה שֶׁמְשַׁפֵּיעַ לְצִיּוֹן, [צ' יוֹן] וְלִפְנֵי שְׂמֵתְגָלִים הַחֲסֻדִים שֶׁל הַגְּאֻלָּה בִּיסוּד דַּקְדָּשָׁה לְהַשְׁפִיעַ לְצִיּוֹן, הַקְּב"ה יִפִּיל אֶת יוֹן, שֶׁהִיא צִיּוֹן דַּקְלָפָה, וְאִז צִיּוֹן דַּקְדָּשָׁה תוּכַל לְעָלוֹת. וְכֵן כְּתוּב (זכריה ט, יג) **"כִּי דָרְכְתִי לִי יְהוּדָה קִשְׁת מְלֵאֲתִי אָפְרַיִם וְעוֹרְרְתִי בְּנִינְךָ צִיּוֹן עַל בְּנִינְךָ יוֹן וְשִׁמְתִינְךָ כְּחָרָב גְּבוּר",** וְרוּאִים שֶׁצִּיּוֹן יִנּוֹן הֵן זֶה לַעֲמֵת זֶה. וּמִמְשִׁיךְ הַכְּתוּב לְאַחַר שֶׁצִּיּוֹן יִנְצַח אֶת יוֹן, **"וְהָ עֲלִיהֶם יִרְאָה וְיִצְא כַּבְּרֵךְ חֲצוּ"** וּמִבָּאָר הַלֵּק"ת הַלְּאִרְי"ל (שׁוֹפְטִים ע' רַפְט) **"וְיִצְא כַּבְּרֵךְ חֲצוּ" שֶׁהוּא טַפַּת הַזְּרַע הַיּוֹרֵה כַּחץ.** וְכֵן מוּבָא בְּגַרְ"א עַל הַכְּתוּב (דברים לב, לה) **"לִי נֶקֶם וְשִׁלְמִים לַעֲת תָּמוּט רַגְלִים".** שֶׁהַנֶּקֶמָה וְהַגְּאֻלָּה יִבְאוּ לְאַחַר נְפִילַתְּם הַכְּלָפְלִית שֶׁל הָאֲמוֹת, לְכֵן כְּתוּב **"לַעֲת תָּמוּט רַגְלִים"** הַמְרַמֵּז עַל מָמוֹן שֶׁמְעַמִּיד עַל הַרְגָּלִים. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' צִיּוֹן סִיבוּנִי שְׁלִיט"א שֶׁ**"רַגְלִים"** בְּגִימְטְרִיא **273**, מְסַפֵּר הַשְּׁנַיִם מֵהַבְּקָר שֶׁל הַאֶלֶף הַשְּׁשִׁי עַד שְׁנַת ה'תְּשַׁע"ג, וְכַפִּי שֶׁבְּאַרְנוֹ לְעִיל שֶׁלְאַחַר עַר"ב שְׁנַיִם יִהְיֶה אֹר. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' יוֹסֵף שֵׁינְבֶּרְגֶר שְׁלִיט"א שֶׁ**"ק"ם** ר"ת קָץ מְשִׁיחַ. וְזֶה הַסִּיד שֶׁהַבְּאֵנוּ כְּשֶׁזָּה נוֹפֵל זֶה קָם. וְהַסִּיד שֶׁל חֲבוּר יוֹסֵף לְדוֹד, **"קָמָה אֶלְמַתִּי".** וְכֵן **קָם תְּשַׁע"ב** בְּגִימְטְרִיא **בְּרַאשִׁית.** שֶׁבְּזִמְנֵן הַגְּאֻלָּה תִּתְחִיל הַבְּרִיאָה מְחֻדָּשׁ, וְתִגִיעַ לְתַקְלִיתָהּ. וְכֵן **פוּדָה וְגוּאֵל תְּשַׁע"ב** בְּגִימְטְרִיא **בְּרַאשִׁית.** וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' יוֹסֵף שֵׁינְבֶּרְגֶר שְׁלִיט"א שֶׁ**מִנְחָם אָב תְּשַׁע"ב** בְּגִימְטְרִיא **בְּרַאשִׁית.** וְכֵן מוּבָא בְּרַמ"ע מִפְּאֵנוּ (עֶשְׂרֵה מֵאֲמוֹת ב, ז) **"וְאֵנִי אֵינִי ל" שֶׁהוּא נוֹטְרִיקוֹן "אֵם יִתְמַהֵמָה חֶפְהָ לוֹ כִּי בֵּא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר" מְסַפֵּר "בְּרַאשִׁית" עִם כְּלָלוֹת הַפְּסוּק שֶׁזָּהוּ תַּקְלִית הַבְּרִיאָה. וְכֵן הַכְּתוּב (בראשית ב, ז) **"בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֵלֵהִם אָרְץ וְשָׁמַיִם" בְּגִימְטְרִיא תְשַׁע"ג.****

הושלמה בס"ד סדרת שיעורי וידאו במאמר הגאולה בתשע"ב 26 שיעורים ניתן להוריד בארכיון דלקמן.

הופיע מאמר הגאולה המלא והמעודכן מעומד מחדש בשנת תשע"ג, ניתן לקבל בבקשה למייל.

יצאו לאור לאברכי כולל בלבד שיעורי וידאו המראים את סדור הרש"ש על המסך ומסבירים את הכוונות של כל מעגל השנה. פרטים בטל 026537343

חדש: סדרת שיעורי וידאו חדשה בספר סוד החשמל מהתחלה עם הוספות חדשות. ניתן להוריד בארכיון ולקובץ מידי פעם על הוספת שיעורים חדשים.

הוקם בס"ד ארכיון לעלוניים ומאמרים שפורסמו. כולל מאות שיעורי אודיו בספר סוד החשמל ובספר הזהר שעדין לא פורסמו. כמו כן ניתן להוריד אוסף מאמרים בענין הגאולה בתשע"ב ועוד.

קישור לארכיון:

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6Iej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

נודה מאד לכל מי שישלח הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982.

או במייל fish@neto.net.il ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

דרושים מפיצים להפצת חוברות ודיסקים של הוצאת הזוהר 'מתוק מדבש' לזיכוי הרבים

החומר ישלח עד הבית ללא תשלום. לפנות אליהו 0544375705